Ч. 239. Неділя 6 падолиста (24 жовтня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСЕ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа руских поселенців в Босні перед делеґациями. — Чутка про реконструкцию кабінету. — Угодові переговори Німців з Чехами. — Ще про гостину царя в Почдамі.

Справа руских поселенців гр. кат. обряду була сими днями предметом розправи в австрийскій делеґациї. Спільне міністерство скарбу предложило звіт, в котрім сказано: „Число греко-католиків, котрі поселили ся в Босні і Герцеґовині, зросло до 7000 душ. Се з незначними виїмками Русини, котрі в половині девятьдесятих років позаходили з Галичини і поселились головно в округї Банялюки. Показала ся отже потреба духовної опіки для них. Длятого постановлено вже в р. 1900 греко-католицкого пароха в Прняворі з дотациєю 2.000 К з фондів краєвих. В р. 1908 з'орґанізовано дві дальші греко-католицкі парохії в Девятині і Дубраві з тою самою дотациєю. Задля сталого зросту числа грецких униятів в Сараєві і на лїсній области Ган-Песак-Завидович треба буде урядити і в тих місцевостях греко-католицкі парохії. Також потреба було дати дотичним греко-католицким церквам відповідну приписам церковним начальну управу; сему зарадила власть краєва так, що має від тепер в порозуміню з римо-католицким епископатом постановляти, взглядно затверджати ґенерального вікария, а то руської народности і греко-католицкого обряду для цілої Босни і Герцеґовини. Дотациї ґенерального вікария мають покривати ся з фондів краєвих і випонять 5.000 К для него а 2.000 К на видатки канцелярийні і подорожні“.

В розправі над сим звітом промовляв делеґат, директор Цеглиньский, обговорив положенє руских кольоністів в Босни, подякував правительству за установленє трох парохів та ґенерального вікария і просив заопікувати ся кольоністами в повітах Прнявор, Тішан, Банялюка, Ґродічка, Дервент і Сараєво, подбати для них о школи і пособляти орґанізациї товариств. Вкінци спитав міністра фінансів про компетенцию новоіменованого ґенерального вікария, чи він самостійний, чи підлягає римо-католицкому архіепископови в Сараєві. Бажанєм руского населеня є, щоби ґенеральний вікарій підлягав греко-католицкому митрополитови у Львові.

Міністер Буріян відповів, що є греко-католицких парохій 5, з котрих чотири обсаджені сьвящениками рускими а одна Славонцем. У всіх парохіях є школи, утримувані краєм, з викладною мовою сербско-хорватскою, тілько релїґії і руської мови уділяє парох. Просьвітні і кооперативні змаганя поселенців руских обіцяв міністер радо підпирати. В руках ґенерального вікарія найвисша управа греко-католицкої Церкви в Босні і Герцеґовині, а залежність єго більше номінальна.

Від кількох днів ходить чутка, що заносить ся на реконструкцию кабінету. Вість та розійшла ся з Ґрацу, іменно же доказує „Grazer Tagbl.“, що реконструкция єсть близька і що внаслїдок переговорів в Празї мусить і в парляменті повіяти примирительним духом. В добре поінформованих кругах говорять, що шеф кабінету бар. Бінерт порозумівав ся вже в тій справі з головними личностями в Чехії як з ческої так і німецкої сторони, вислід однак єсть некористний. Однак поки що ходить лиш о пробу і не можна ще говорити о довершенім факті. Правительство хоче переждати вислїд праских переговорів, що настане з початком або з кінцем слїдуючого найблизшого тиждня. Тоді розпічнуть ся приготовляючі праці до сесиї парляменту, котрий збере ся дня 20 с. м. Від вислїду праскої конференциї завиcить дальша акция правительства. Коли прийде хоч би лиш до формального компромісу в Празї, то правительство приступить до реконструкциї кабінету.

15)

З подорожи по Канаді.

(Зладив — К. Вербин).

(Дальше).

8.

Тисяч островів.—Торонто, столиця Онтерія.— В канадийскім Берлинї. — Над Ніяґарою.

Витай менї, зелений Льоренцо! І знов твоє зеркало поблискує ід менї своєю зеленою сьвіжостию молодости і знов виходжу на найвисший поклад пароплава, щоби ще раз поплисти по тобі аж до того місця, де ти із морскої глибіни озера Онтеріо приходиш на сьвіт.

Ріка підо мною, то вже давно не канадийска. Від того місця, де понизше Корнвалю 45-тий степень північної ширини перетинає ріку, лежить по єї правім боці край Янкесів, а ріка сама стає тут пограничною рікою, котрої майже кожда миля розповідає про війни і борби з давних часів. Зараз отсе дрімуче сільце по лївім боці, з котрого ми виїхали, а котрому на імя Прескот, то малий історичний музей. Онта самотна твердиня над берегом походить ще з тих часів, коли Французи вели борбу з Індиянами о панованє над пралїсами. Онті трохи вже порозвалювані укріпленя на горбі, порослім муравою, розсівали смерть і загладу в тім часі, коли народи Европи старали ся видобути ся з під власти Наполеона. Укріпленя ті називають фортом Велінґтона. Навіть той вітрак, з котрого зробили маяк або лїхтарню морску, перебув малу воєнну траґікомедию: якийсь спольщений Німець, що називав ся Шульц, хотів в сорокових лїтах минулого столїтя висвободити Канадийців з під анґлїйского пановання і запер ся тут з кількома своїми однодумцями. Тоді 36 анґлїйских вояків взяли млин приступом, а Шульц і одинайцять єго товаришів повисли за свободу на шибеницю.

Більше рухливого житя як розвалин з давнини видко в місточку Оґденсбурзї, котре видко на далекім правім березї ріки. Оно ще старше як Прескот і виводить свій початок від французскої місиї, основаної тут около 1749 року, з котрої з часом виробила ся анґлїйска стация торговельна, котра перемінила ся на американьску, коли Янкеси стали панами в краю. Містер Самуіл Оґден, предок нинїшних многомілїонерів, закупив був тоді за свої доляри більшу часть ґрунтів і мав опісля то вдоволенє, що сю місцевість, в котрій сходили ся зелїзниці з ріжних сторін, названо Оґденсбурґом. Але вже давно перед тим, заким ще місіонарі побудували тут свою оселю, було тут то місце, де сходили ся стежки Індиянів з долин Моґавка і Льоренца і длятого любили они розкладати ся тут табором зі своїми кожами, які продавали на футра. Так то індияньскими таборами, місийною оселею, торговельною стациєю і місцем, де сходять ся зелїзниці, нагадує Оґденсбурґ живцем хід часу від свого початку аж до кінця; була се завсїгди важна місцевість, підчас коли Прескот напроти не було завсїгди більше лиш селом, мимо всіх своїх розвалин.

Ми плили може яку годину горі рікою аж ось виринули перед нами два величні скалисті острови, що грізно стоять побіч себе мов би два вартові, що мають стеречи входу до якоїсь скарбниці. Перепливаємо поміж ними і ось бачимо, що то дійстно скарбниця, яка криє ся поза ними. Щез вже образ широкої зеленої площі з обома темними смугами по боках, до котрого ми навикли. Зато витає нас цілий сьвіт островів всілякої величини, всілякого вида, всілякого рода, всілякого ужитку. Тут перед нами видніє ся кусень землі, повирізуваний заливами мов задумчива Байронова елеґія на з тиха шептаючій воді а ліси в глубині ніби розповідають єго понурі баляди. Там визирає сьміливо якийсь двірок з поза кленових корчів, підчас коли зелена вода перепливає попри єго передні двері і задні, що виходять на подвірє. Тут піднимає ся маєстатично якийсь замок з пишними городами на скалах, по котрих стелить ся прочитан аж до самої водиці. Онтам на круглім острівци має лиш сторож від маяка свою домівку, що білїє ся здалека, підчас коли на якімсь довгім плоскім острові селяни коло своїх хат поробили собі навіть поля, котрі позасівали збіжем. Відтак пересувають ся знов попри нас двірки облиті водою, на котрих повівають весело американьскі і канадийскі стяги: то кольонія лїтних двірків, котрої жителї в лодках їздять одні до других в гостину, в лодках виїздять на прохід, в лодках від-

„N. fr. Presse“ заперечує однако, мов би мало дійстно прийти до реконструкциї, та каже, що повисше донесене то лиш гадки, якими займали ся в послїдних часах поважні полїтики, але актуального значіня то донесене не має. — Часопись „Union“ заперечує також рішучо ту чутку, але додає, що до реконструкциї кабінету мусить прийти і то в найблизшім часї; лежить то в інтересї самого бар. Бінерта і в інтересї упорядкованого розвитку парляментарних відносин в Австриї.

Можна однак сумнївати ся, чи справа ческо-нїмецкої угоди доведе до реконструкциї кабінету, бо навіть самі переговори угодові готові розбити ся. Після найновійшої вісти з Праги, всї нїмецкі посли до ческого сойму ухвалили вчера вечером по довшій дискусиї внесенє Вольфа, заявляюче, що предложене язикове в теперішній формі не надає ся рішучо до принятя і нема бесїди о тім, щоби могло війти в склад маючого докопати ся дїла мирового.

Принятє царя в Новій палатї коло Почдаму відбуло ся з великою парадою в мушлевій сали. Відтак відведено царя до апартаментів на першім поверсї, де цїсар, цїсарева, князї і княгинї та троє дїтий наслїдника престола побули якийсь час у достойного гостя. Розуміє ся, що приїзд царя відбув ся серед всяких можливих мір осторожности а характеристичне і то, що цар приїхав о иншій годинї, як була первістно назначена.

Новинки.

Львів, дня 5-го падолиста 1910

— **Відзначенє.** Є. В. Цїсар надав радникови Двору і управителеви староства в Перемишли, Йосифови Лянїкевичеви з нагоди перенесеня его на его власну просьбу в стан спочинку титул віцепрезидента Намістництва.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував інспектора евіденциї катастру податку ґрунтового Мар. Ґлачиньского у Львові директором евіденциї катастру податку ґрунтового. — П. Міністер скарбу іменував інспектора евіденциї катастру податку ґрунтового, Ант. Корляковского у Львові старшим інспектором евіденциї катастру податку ґрунтового в VII кл. ранґи. — П. Міністер скарбу іменував в етатї персональнім заряду тютюнового директора Волод. Левицкого директором в VII кл. ранґи, а віцедиректора Фр. Малїну, віцедиректором в VIII кл. ранґи.

— **Дрібні вісти.** Wien. Ztg. оголосила розпорядженє Міністерства справедливости в справі прилученя громади і обшару двірского Постолївка Раківкут до суду повітового в Гусятині. — Польскі часописи нотують чутку, що шконтрум Видїлу краєвого в загальнім шпитали у Львові викрило всякі неправильности доходячі до десятків тисячів корон. В наслїдок того мав дотеперішний управитель шпиталю подати ся до димісиї, котру принято і розписано конкурс на ту посаду. — В домі реставратора Хаїма Аґіда при Старім Ринку ч. 1 викрито в помешканю одного з тамошних шинкарів картярску нору. — Нат. Гендель, помічник торг, згубив на ул. Городецкій 300 К. — На оногдашнім засїданю ради міста Львова ухвалено вибудувати парохіяльний дім при церкві сьв. Петра і Павла на Личаківскім передмістю коштом 35.000 К. — Р. Едельман з ул. Пекарскій ч. 91 пропали дві корови вартости 300 К. — Розправа карна против Мертенса і Реляя о крадіж дорогоцїнностий у ювілєра Бадовского закінчила ся тим, що суд засудив Івана Мертенса на 7 лїт тяжкої вязницї а его помічника 17-лїтного Антона Реляя на півтора року тяжкої вязницї. Матїр Реляя, его сестру і еї пареченого Ів. Яспогурского суд увільнив.

— **Буковиньска православна консистория** має бути роздїлена на дві консисториї: румуньску і руску. В тій справі перебуває від кількох днїв архієпископ Репта у Відни.

— **В Раві рускій** відбудуть ся в понедїлок дня 14 падолиста наукові сходини філїї „Сїльского Господаря“ в „Народнім Домі“ точно о 1 годині 30 м. Темати викладів: „О плодозмінї“ і „О поправі сїножатий“. — За Видїл філїї „Сїльского Господаря“: Гриневецкий, А. Галка.

— **Загадочна смерть.** Львівска прокураторния занята від довшого часу виясненєм слїдуючої загадочної події. Перед кількома місяцями померла у Львові Ґінсберґова, властителька великої реальности при ул. Шпитальній де містить ся „велика всесьвітна“ панорама і „американьскі“ гойданки. Небавком по еї смерти довідала ся полїция, що якийсь сьмітяр знайшов на сьмітю книжочку гал. каси щадничої на 30.000 К, виставлену на імя померлої. Крім того мав він знайти на сьмітю ще й значну скількість готівки, походячої з майна померлої Ґінсберґової. Сьмітяря арештовано і вібрано від него готівку і книжочку каси ощадности. На основі всїляких познак пішов здогад, що покійницю хтось убив і обрабував, отже минулої середи відкопано тїло і приступлено до обдукциї. Поки що стверджено, що Ґінсберґова померла на запаленє легких. Позаяк єсть здогад, що міг еї хтось отроїти, то вийнято тенеса і віддано до розслїду.

Єсть однак ще й такий здогад, що виновники довідавши ся що Ґінсберґова богачка, закрали ся до еї помешканя ограбили еї, а забравши що дало ся втекли вікном лишивши старуху голу і від страху майже непритомну на земли. В наслїдок холоду в комнатї і отвертого вікна та великого перепудженя дістала Ґінсберґова запаленя легких і вже не відзискала притомности. В помешканю стверджено брак многих дорогоцїнностий, які мала померша. Сусїди і свояки подали, що Ґінсберґова мала дорогий перловий нашийник, вартости що найменше 1000 К, богато дорогих перстенів, дорогий золотий годинник, ковтки і т. п. а того всего не найдено. Звістно було також, що померша побоюючись завсїгди якогось рабунку носила цїле своє майно в торбі на грудех. Торби тої також не знайдено.

— **Загальні збори Товариства „Руска Захоронка“** у Львові відбули ся дня 31 жовтня с. р. в „Рускій Бесїдї“ при участи кількадесяти членів. Збори відкрила предсїдателька п. Рудницка, звертаючи увагу присутних, що саме тепер обходить „Руска Захоронка“ ювилей 10-лїтного свого єствованя і діяльности. Відтак висловила радість ізза того, що наші львівскі Русини пізнали, що „Руска Захоронка“ заслугує на більшу увагу і поперте як доси, бо сего року приступили в члени Товариства численнїйше. Закінчила горячим прошенєм присутних, щоби старали ся приєднати Товариству як найбільше прихильних членів, добродіїв, котрі би підпомагали по змозї материяльно Товариство, бо тепер з отворенєм третої захоронки на Личакові зростуть значно видатки сеї іституциї, що опирає ся виключно на жертволюбивости львівских Русинів. По вибраню п. Гузаревої предсїдателькою і о. Будки секретарем зборів, зложила п. Рудницка звіт з діяльности товариства. Товариство удержувало дві захоронки (при ул. сьв. Мартина і при пл.

бувають лїтом свої вечірні забави. І серед сего множества островів завертає тепер наш пароплав острим каблуком на лїво та прямує до побережа, де виднїє ся купелеве місце з многими готелями і гордими двірками. Стаємо в Александрія Бай, столици Тисяч островів.

Пригода доказує чудес в Канадї за помочию води. То глубокими фиордами розриває тверду землю як над Сеґенейом, де подорожному здає ся, що він опинив ся в прастарім сьвітї. То пускає із скал шумячі водопади, як ось Найеґра або Ніяґара. То знов збирає води у величезні ріки, які хорошими каблуками обливають такі міста як Квебек і Оттава, котрих красу можна би порівнати з неодним містом над Реном. То гонить еї по порогах і шипотах, котрі так лякають корабельників, що ті обминають їх бічними каналами як ось той коло Ляшін. А тут обливає вода кругло сїмнайцять соток островів, кінчики пальців підводних гір, як тут їх називають і так творить тут на північи Венецию, в котрій можна так само добре спочити і помріяти як і в тій Венециї, котру обливають филї Адриї. Але бодай на сїм куснику нового сьвіта не попсувала штука того, що сотворила майстерска рука природи. Американцї як не творять ще громадяньства внутрішно звязаного з собою, так і не можуть будувати красних і характеристичних міст. Зато тим красше процвитає їх архітектонїчна штука в будові дворів, для котрих богатий Американець вимагає всеї тої краси, без якої в спільнім містї може обійти ся. Для того нема на сих островах майже нї одного дому або замку, котрий можна би назвати без ґусту або може ще й поганим.

Тому то й не дивниця, що Канадийцї з одушевленєм згадують про сей кусник землї, а один з їх поетів Кремазен (Cremazin) так его величає: Коли Ева зірвала смерть з дерева житя і сльози та журбу рознесла по сьвітї, вигнали Адама з нею на нужду, щоби покоштував тої гіркої муки, якої й ми ще нинї зазнаємо. Тодї то ангели підняли на своїх крилах опущений рай і понесли его до неба. Але по дорозї, щоби зазначити свою стежку в просторі сьвіта, викинули кілька цьвітів з города сотворителя. Тоті цьвіти, повні блискучої величавости, поспадали у велику зелену ріку і з них зробило ся тисяч островів, рай сьв. Лаврентия.

Наш пароплав виїхав тепер з того купелевого місця, переплив ще попри кількасот островів і опинив ся тепер на дорозї, де вода ставала щораз ширша. Здалека виднїє ся широчезне озеро, котрому кінця не видко; ще кілька миль, а відтак щезають нараз і береги по правім і лївім боцї а наш корабель колише ся на сильнїйших филях озера Онтеріо. Я біжу на позадний поклад і споглядаю ще раз на прощанє на довгу зелену струю, яка лишає ся поза мною. Бувай здорова, ти красна ріко сьв. Лаврентия! Не забуду на тоті днї в моім житю, які я прожив на твоїх берегах. Ти дала менї то, чого я не знайшов в цїлій Америцї: европейску культуру. Могуча земля сего нового сьвіта знищила всюди насїнє европейскої породи, яке перенесло ся сюди через море; але над сими берегами могло оно запустити корінє і розвинути кольоніяльні пагони анґлїйскої і північно французкої породи. Над сими берегами знайшов я не сирий, не готовий материял, але знаменито доспілий, не разячу сумішку відорваних народних елементів але гармонійну спільність давної породи, не від біди зладжену домівку але міста і доми, котрі розповідають, як в них добре і мило побувати. Бувай здорова тиха ріко, ти була для мене привітом духа і краси серед дикої глуші!

Небавком скінчила ся наша їзда в пристани малої кріпости Кінґстон, котрою Канадийцї стережуть вїзду до ріки сьв. Лаврентия. Передовсїм впадає в очи укріплений горб коло міста; его башти грали у війнї з Америкою велику ролю, але нинї виглядають трохи по старосьвітски та й служать, як менї казали, більше до вправ для кадетів недалекої воєнної школи як до поважної оборони.

Кінґстон то старий форт Фронтенак Французів. Тут завойовник ріки Міссісіпі, Сієр де Ля Салль зладив собі вітрилову лодку, котрою в 1683 р. пустив ся в далеку дорогу через озеро Онтеріо. По американьскій війнї о независимість зайшло сюди богато кольоністів з тамтого берега і довели сю місцевість до значної як на тодїшні часи величини. Коли відтак ще й канал Рідо, який тут кінчить ся, сполучив се місто з Оттавою, набрало то було такого значіня, що було через кілька лїт осїдком канадийского правительства. Пізнїйше число его жителїв зменшило ся так, що она числить нинї всего лиш 18.000 жителїв. Кінґстон старає ся відзискати торговлею і промислом то, що стратило яко місто окружне.

(Дальше буде).

Солярній), в кождій коло 40 дітий, що під проводом фахових учительок проваджені були з повним вдоволенєм Товариства і їх самих. В імени Товариства подякувала п. предсідателька Рудницка всім Інституциям і Добродіям, котрі більшими або меншими датками піддержували діяльність Товариства так важну не лише з боку гуманітарного, але і загально народного обрядового. Подякувала окремо комітетови молодих наших панночок і панів, що так ревно помагали Товариству в устроюваню вечерниць на єго дохід і збираню складок і Редакциям „Руслана“ і „Діла“, котрі радо і безплатно поміщували оголошеня Товариства. Відтак наступив звіт скарбнички п. Федакової, котрий з огляду на ювілей Товариства подаємо докладнійше наче огляд єго сил за час 10-літного єствованя.

Приходи від 1 грудня 1909 до 1 падолиста 1910: Членьскі вкладки 1.797 К 79 с; від Ексц. Митрополита 1.766 К 50 с. (річно по 800 К); Тов. „Дністер“ 580 К; Краєвий Виділ 300 К; Маґістрат Львова 200 К; з вечерниць і т. п. 1.355 К 36 с; жертви 946 К 29 с; з продажи карток 459 К 98 с; процент з книж. зелізного фонду 29 К 9 с; всілякі 252 К 76 с; разом 7.687 К 77 с.

Видатки за той сам час: Удержанє захор. при ул. сьв. Мартина 2.061 К 53 с; удержанє захор. при пл. Солярейі 2.002 К 92 с; сплата довгів 538 К 12 с; зелізний фонд 1.273 К 9 с; уладженє деревця, сьв. Николая і т. п. 71 К 59 с; на картки 362 К 87 с; всілякі 346 К 27 с; разом 6.556 К 38 с. Остало в касі і на кн. „Союза“ 1.131 К 39 с

Майно Товариства з днем 31 падолиста 1910 представляє ся так: зелізний фонд (кн. „Дністра“ ч. 2113) 1.298 К 1 с; на кн. „Союза кред.“ ч. 152.379 К 82 с; готівка 751 К 57 с; разом 2.428 К 40 с. По провіреню рахунків комісиєю контрольною уділено Виділови абсолюторию.

З огляду на се, що Виділ Товариства складає ся після § 14 статута з голови, 6 виділових, 2 заступників і відпоручника Митрополичого Ординарияту, а се число виділових показало ся за мале до виконуваня і контрольованя роботи по захоронках, ухвалено після внесеня п. Зацерковного змінити сей § 14 так, щоби замісць 6 виділових було 13, а замісць 2 заступників було 6. Наради Виділу можуть відбути ся, коли є присутних 6 членів (замісць, як є в статуті, 3). При тім ухвалено завести по захоронках книжку, де вписували би виділові свої дижури, замітки і евентуальні зажаленя на непорядки.

Вкінци вибрано новий Виділ, до котрого війшли: п. Рудницка, голова; пп. Бандрівска, Федакова, Гнатюкова, Зацерковна, о. Лициняк, п. Кобилюк, виділові; п-на Лопатиньска і Витвицка, заступники виділових; пп. Білецка і Мудракова яко комісия контрольна.

— **Про арештоване Залоґа** доносять з Тарнобржеґа: Дня 2 с. м. арештовано в Збидневі тарнобжеского повіта, після всякої імовірности Станислава Залоґа, спільника Мацоха. Безпосередно перед від'їздом поїзду в напрямі Кракова наспіла до стацийного уряду депеша, що Станислав Залоґ перекрав ся через суху границю коло Лонжка і має всідати до поїзду. В депеши подано точний єго опис: що єсть середного росту, присадкуватий, добре відживлений, без заросту, в очицях, убраний у футро і має три валізки при собі. Такий пасажир приїхав дійстно і мав вже білєт куплений до Відня. Тому що на стациі не було жандарма, начальник стациі приступивши до него, невідомив єго, що не поїде дальше, бо єсть арештований. Се змішало єго вправді, але арештований приняв се з резиґнациєю. Арештований не міг належито вилеґітимовати ся, що тим більше промовляло за тим, що він є Ст. Залоґом.

— **В справі арештованого адвоката Зайнфельда** доносять з Кракова: Судия слідчий др. Боссовский переслухав знаного капіталіста п. Ігнатия Моссаковского. Після оповіданя мав др. Зайнфельд позичити від п. Моссаковского в чотири очи 65.000 кор. на якусь кавцию. Пізнійше випер ся Зайнфельд, мов би коли небудь позичав гроші від п. Моссаковского і не віддав. П. Моссаковского спроваджено з Львова. Др. Зайнфельд робить у вязници спис програних в карти гроший; сума та має доходити до півтора міліона корон.

— **Львівский руский народний театр „Рускої Бесіди“**, під дирекциєю Йосифа Стадника. Саля „Ґвязди“ ул. Францішканьска ч. 7.

В неділю, 6 падолиста пополудневе представленє „Нещасне коханя“, народний образ зі сьпівами і танцями в 5-ох діях Л. Манька.

В неділю вечірнє представленє „На бідного Макара“, жарт в 3 діях а 4 відслонах А. Володского (автора Панни Штукарки).

Ціни місць враз з додатком на фонд емеритальний артистів, та оплатою для бідних міста: Крісло 1-рядне 2 К 50 с., II-рядне 2 К, III-рядне 1 К 75 с., Партер 85 с., для учеників, війска і селян 55 сот.

Раз куплених білєтів каса не перемінює, анї не звертає за них гроший. Білєти продає Книгарня Наук. Тов. ім. Шевченка, Ринок ч. 10 (Телефон ч. 875), а в день вистави від год. 6 вечером каса театру.

Дирекция звертає увагу, що не вільно впроваджувати на салю дітий без білєту.

Початок представлень о 7 вечером.

Ціна збіжа У Львові.

дня 4-го падолиста:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.	9·80 до 10·—
Пшениця	6·90 „ 7·10
Жито	7·30 „ 7·50
Овес	7·30 „ 7·50
Ячмінь пашний	7·50 „ 8·50
Ячмінь броварний	—·— „ —·—
Ріпак	—·— „ —·—
Льнянка	9·— „ 12·—
Горох до вареня	7·30 „ 7·50
Вика	7·30 „ 7·50
Бобик	—·— „ —·—
Гречка	—·— „ —·—
Кукурудза нова	—·— „ —·—
Хміль за 50 кільо	65·— „ 80·—
Конюшина червона	90·— „ 105·—
Конюшина біла	65·— „ 75·—
Конюшина шведска	36·— „ 39·—
Тимотка	

Телеґрами.

Сараєво 5 падолиста. Є. Вел. Цісар іменував музулманьского посла Басаґіча маршалком босаньско-герцеґовиньского сойму.

Будапешт 5 падолиста. „Pest. Lloyd“ доносить, що міністерство рільництва одержало повідомленє з 2000 громад, що там вибухла писково-ратична зараза серед рогатої худоби. Стан зарази єсть однак лагідний.

Почдам 5 падолиста. Цісар Вільгельм приняв на авдиенциї Сазонова. — Цар приняв канцлєра Бетмана-Гольвеґа, котрому вручив інсиґнія ордера сьв. Андрея.

Париж 5 падолиста. (Аґентия Гаваса). Вчера розійшла ся чутка о убитю короля Альфонза. Депеша з Мадриду заперечує ту вість.

Кольонія 5 падолиста. „Koeln Ztg“ доносить з Нового Йорку: В Йоляндї, в удільній державі Алябама в наслідок вибуху ґазів засипало в копальни звиш 100 гірників. Припускають, що богато з них згинуло.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·40, 7·2[illegible], 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30.
З Черновець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·05, 5·53, 6·35, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиі.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·0[illegible]
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45, 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·36, 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·33, 11·39.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·50*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.